

utgjorde stöd kan inte kommissionen inleda ett nytt förfarande innan den genomfört en omfattande preliminär utredning för att fastställa varför det tidigare beslutet inte längre gäller. Dessutom måste kommissionen tillräckligt klart i sitt beslut ange skälen för att inleda ett formellt förfarande. Alcoa anser att förstainstansrätten gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den fann att kommissionen kunde inleda ett formellt förfarande utan att utreda om den ursprungliga analysen från beslutet 1996 fortfarande gällde. Kommissionens tidigare beslut att åtgärderna inte utgjorde stöd ger också upphov till frågan om vilket förfarande som ska tillämpas för det fall kommissionen beslutar att utreda ärendet på nytt och inleda ett formellt förfarande om den aktuella åtgärden. Det följer av både de tillämpliga förfarandereglererna och de grundläggande principerna om rättssäkerhet liksom av skyddet av berättigade förväntningar att under sådana förutsättningar måste förfarandet för att utreda existerande stöd gälla. Förstainstansrätten gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den fann att det var riktigt av kommissionen att tillämpa förfarandet för nytt stöd vid utredningen av Alcoas tariffer.

Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court of Justice (Chancery Division) (Patents Court) (England & Wales) den 29 maj 2009 — Synthon BV mot Merz Pharma GmbH & Co KG

(Mål C-195/09)

(2009/C 193/10)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court of Justice (Chancery Division)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Synthon BV

Svarande: Merz Pharma GmbH & Co KG

Tolkningsfrågor

- 1) Är det fråga om ett "första godkännande" i enlighet med artiklarna 13 och 19 i rådets förordning (EG) nr 1768/92⁽¹⁾, om det lämnats i enlighet med nationell lagstiftning som är förenlig med rådets direktiv 65/65/EEG⁽²⁾, eller är det nödvändigt att därutöver fastställa huruvida den nationella myndigheten, i samband med att den lämnade godkännandet, gjorde en bedömning av uppgifter såsom krävs enligt det administrativa förfarande som föreskrivs i det direktivet?
- 2) Omfattar uttrycket ett "första godkännande" i enlighet med artiklarna 13 och 19 i rådets förordning (EG) nr 1768/92, godkännanden som enligt nationell lagstiftning kan samexistera med ett system för godkännanden som är förenligt med rådets direktiv 65/65/EEG?

- 3) Omfattas en produkt som har godkänts för saluföring för första gången i gemenskapen utan att ha undergått ett sådant administrativt förfarande som fastställs i rådets direktiv 65/65/EEG, av tillämpningsområdet för rådets förordning (EG) nr 1768/92 såsom det definieras i artikel 2?
- 4) Om så inte är fallet, är ett tilläggsskydd som beviljas med avseende på en sådan produkt ogiltigt?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 1768/92 av den 18 juni 1992 om införande av tilläggsskydd för läkemedel, EGT L 182, s. 1–5; svensk specialutgåva, område 13, volym 23, s. 78.

⁽²⁾ Rådets direktiv 65/65/EEG av den 30 januari 1965 om tillnärmning av bestämmelser som fastställs genom lagar eller andra författningar och som gäller farmaceutiska specialiteter, EGT 22, s. 369; svensk specialutgåva, område 13, volym 1, s. 67.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Chambre de recours des Écoles européennes den 29 maj 2009 — Paul Miles m.fl., Robert Watson Mac Donald mot Secrétaire général des Écoles européennes

(Mål C-196/09)

(2009/C 193/11)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Chambre de recours des Écoles européennes

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Paul Miles m.fl., Robert Watson Mac Donald

Motpart: Secrétaire général des Écoles européennes

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 234 EG tolkas så, att en sådan domstol som Chambre de recours, vilken inrättats genom artikel 27 i konventionen med stadga för Europaskolorna⁽¹⁾, omfattas av tillämpningsområdet för den förstnämnda artikeln och att den är skyldig att begära att EG-domstolen meddelar förhandsavgörande, eftersom den utgör sista instans?
- 2) För det fall den första frågan ska besvaras jakande, ska artiklarna 12 och 39 i EG-fördraget tolkas så, att de utgör hinder för ett sådant lönesystem som det som tillämpas vid Europaskolorna, eftersom det inte är möjligt att fullständigt, inbegripet med retroaktiv verkan, ta i beaktande en minskning av värdet på en valuta, vilken medför minskad köpkraft för de lärare som är utsända av myndigheterna i den aktuella medlemsstaten, trots att det i lönesystemet uttryckligen hänvisas till det lönesystem som gäller för gemenskapens tjänstemän?

3) För det fall den andra frågan ska besvaras jakande, kan en sådan skillnad som den som föreligger mellan den situation som råder för de lärare som är utsända till Europaskolorna (vars lön betalas av såväl de nationella myndigheterna som den Europaskola vid vilken de undervisar) och den situation som råder för Europeiska gemenskapens tjänstemän (vars lön uteslutande betalas av gemenskapen), med hänsyn till principerna i de ovannämnda artiklarna och trots att det i tjänsteföreskrifterna för utsända lärare vid Europaskolorna uttryckligen hänvisas till tjänsteföreskrifterna för gemenskapens tjänstemän, motivera att de växelkurser som används för att bevara en likvärdig köpkraft inte är desamma?

(¹) EGT L 212, 1994, s. 3; svensk specialutgåva, område 16, volym 2, s. 81.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Augstākās tiesas Senāts (Republiken Lettland) den 4 juni 2009 — Schenker SIA mot Valsts ieņēmumu dienests

(Mål C-199/09)

(2009/C 193/12)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Augstākās tiesas Senāts

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Schenker SIA

Svarande: Valsts ieņēmumu dienests

Tolkningsfråga

Ska artikel 6.2 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (¹) tolkas på så sätt att det i fråga om en begäran om bindande tulltaxeupplysningar ska lämnas bindande upplysningar om identiska varor som gemensamt har samma handelsnamn, artikelnummer eller andra för varorna särskiljande eller identifierande kriterier?

(¹) EGT L 253, s. 1.

Överklagande ingett den 27 maj 2009 av Europeiska gemenskapernas kommission av den dom som förstainstansrätten meddelade den 10 mars 2009 i mål T-249/06, Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), tidigare Nikopolsky Seamless Tubes Plant "Niko Tube" ZAT och Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), tidigare Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT mot Europeiska unionens råd

(Mål C-200/09 P)

(2009/C 193/13)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: H. van Vliet, C. Clyne)

Övriga parter i målet: Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), tidigare Nikopolsky Seamless Tubes Plant "Niko Tube" ZAT och Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), tidigare Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT, Europeiska unionens råd

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva punkt 1 i domslutet i den överklagade domen,

— lämna ansökan i sin helhet utan bifall,

— förplikta sökandena att ersätta kommissionens rättegångskostnader vad gäller överklagandet.

Grunder och huvudargument

DEN FÖRSTA ÖVERKLAGANDEGRUNDEN — tillämpningen av konceptet en enda ekonomisk enhet vid fastställandet av exportpriset

Kommissionen anser att förstainstansrätten i två fall har gjort en felaktig rättstillämpning genom följande konstaterande: "Av fast rättspraxis beträffande beräkningen av normalvärdet, vilken är analogt tillämplig på beräkningen av exportpriset, följer att det förhållandet att produktion och försäljning fördelas inom en koncern bestående av rättsligt separata bolag inte påverkar det faktum att det är fråga om en enda ekonomisk enhet inom vilken olika verksamheter organiseras på detta sätt, vilka i andra fall utövas av en enda, även i rättsligt hänseende, separat enhet".

För det första gjorde förstainstansrätten ett fel genom att inte ange något skäl till varför det så kallade konceptet en enda ekonomisk enhet även är analogt tillämpligt på fastställandet av exportpriset vid dumpningsberäkningar.